

Nr 390.

Av herr **Osberg**, om förbud mot import av hummer under viss tid av året.

Det har länge varit ett närt önskemål bland våra hummerfiskare, att icke import av hummer måtte vara tillåten under den fredningstid, som är stipulerad inom vårt eget land.

Denna fredningstid eller förbud under viss *tid* att fiska hummer är ju tillkommen för att skydda hummerbeståndet, men att då under denna fredningstid tillåta import, förefaller inte vara konsekvent och är icke att undra på, att våra hummerfiskare mot ett sådant förfaringsätt reagera. Det är helt naturligt, att när fiskimportörerna ha full frihet under fredningstid importera och sump utländsk hummer, att detta blir till förfång för den svenske fiskaren. Man kan här använda sig av ett talande exempel. Förhållandena voro exakt analoga när svenska kvarntrusten behärskade vår spannmålshandel, då importerades vanligtvis sådana mängder innan den svenska spannmålen kunde föras på marknaden, att lagerhusen icke kunde laga emot sitt eget lands utbud.

Nu är förhållandet så, att hummerfisket bedrives i största utsträckning av äldre fiskare eller sådana, vars hälsa icke tillåter deltagande i mera krävande arbete. Många personer skulle nödgas anlita det allmänna för sitt uppehälle om icke detta s. k. hemmafiske stode till buds. Kravet från här åberopade hummerfiskare är fullkomligt berättigat och därför tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att under den tid, hummerfiske är förbjudet inom vårt land, skall även import av hummer vara förbjuden.

Stockholm den 23 januari 1935.

Oscar Osberg.